THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

251-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O. Toronto, Ontario January 22nd, 1913

אין דריי טעג ארום

דריי טעג זענען פערבליבען ביז דער צייט, ווען דער שטורם - קעמפיין פון דער צדקה - פעדעראציע וועט זיך אנהויבען. דיעזע דריי טעג ווערען פון די פעדעראציאנס - מחותר איסגענוצט מיט אלע מעג - לעכקייטען, צו קענען גרייכען יעדען אידען אין טאראנטא, אויף איין אופן אדער דעם צווייטען, אים אויהם איפמערקזאם צו מאכען וועגען דער פעדעראציע.

טהוט איהר אבער דאס זעלבע, צו זיין גרייט צו איהר עמפאנג.

האט איהר שיין בעשלאסען צו ווערען א מיטגליעד פון דער פעדעראציע.

דרייסיג טויזענד דאלאר האט זיך די פעדעראציע געשטעלט אלס צ'ל צו שאפען, אין מיר ווייסען אז עס איז א גאנץ לייכטע זאך צו שאפען דיעזע סומע. ניט וויכטיג איז אבער דאס געלד, וויכטיגער איז א דרייטע זאך — די מיטגליעדערשאפט.

דען דא וואלט זיך געהאנדעלט נאר וועגען געלד, וואלט די זאך געקענט דורכגעפיהרט ווערען גאנץ לייכט. אין אזוי פיעל אנשטרענגונג אין וואלטען ניט געדארפט געמאכט ווערען. ניט וויכטיג איז אבער דאס געלד, ווייל וויכטיגער איז די מיטגליעדערשאפט. ווייל נאר אין א גרויסער בלייטיגער מיטגליעדערשאפט זיך דער גאנצער ערפאלג פון דער פעדעראציע. אין נאר א מיטגליעדערשאפט קען מאכען, אז די פעדעראציע זאל זיין א לעבעדיגע קערפערשאפט. אין וואס נאך מעהר, דער גאנצער דעמאקראטישער האראקטער פון דער פעדעראציע, איז בהענגיג פון דער צאהל מיטגליעדער.

די פעדעראציע האט אנגענומען דעם קלענסטען מינימאלען שטייער, נאמליך דאלאר יעהרליך. אין עס אזוי פערלייכטערט, אז עס זאל קענען געשאפלט ווערען אין פיער האנטען — דאס גיט א מעגליכקייט אלעמען אנשליסען זיך אין דער צדקה פעדעראציע, אין דארפן דארף קיין אויסזייד ניט זיין ווערען ניט אנשליסען זיך.

ווען מען בעטהייליגט זיך אין שאפען די דעגערונג, קען מען תמיד לערנען. אבער נאך האבען א גוטע דעגערונג. לאזט מען עס אבער איבער פאר אנדערע. מיר די דעגערונג זיין צ'גאפאסט צום אנדערענם אידעען אין ניט צו די אייגענע.

די פיהרערשאפט פון דער פעדעראציע וועט ערוועהלט ווערען פון די מיטגליעדער. אין וואס מעהר מיטגליעדער, אין עס זאל קענען געשאפלט ווערען אין פיער האנטען — דאס גיט א מעגליכקייט אלעמען אנשליסען זיך אין דער צדקה פעדעראציע, אין דארפן דארף קיין אויסזייד ניט זיין ווערען ניט אנשליסען זיך.

ווען מען בעטהייליגט זיך אין שאפען די דעגערונג, קען מען תמיד לערנען. אבער נאך האבען א גוטע דעגערונג. לאזט מען עס אבער איבער פאר אנדערע. מיר די דעגערונג זיין צ'גאפאסט צום אנדערענם אידעען אין ניט צו די אייגענע.

די פיהרערשאפט פון דער פעדעראציע וועט ערוועהלט ווערען פון די מיטגליעדער. אין וואס מעהר מיטגליעדער, מיינט עס, אז די פעדעראציע, וואס אין דעם צדקה - ווען קענען יעדען אידען אין טאראנטא, אויף איין אופן אדער דעם צווייטען, אים אויהם איפמערקזאם צו מאכען וועגען דער פעדעראציע.

דריי טעג זענען פערבליבען ביז דער צייט, ווען דער שטורם - קעמפיין פון דער צדקה - פעדעראציע וועט זיך אנהויבען.

דאס איז בלויז אין קורצען די ערקלעהרונג פון דעם אנארגעניזירטען פיהרער פון די אמעריקאנער סאציאליסטען, וועגען דער שטעלונג פון זיין פארטיי אלס אזעלכע. עס פערשטעהט זיך אז ער גיט דערביי אן שטארקע מאטיווירונג אין זאגט אהרום איי. יע זעהר אינטערעסאנטע מיטיילונגען, א פאאר פון וועלכע מיר וועלען דא ציטירען פאר אונזערע לעזער.

אבער פריהער לאמיר בעסער זעהען ווי אזוי די מלחמה וועט, לויט הילקוויט'ס מיינונג, העלפען פערשפרייטען דעם גע־דאנק פון סאציאליזם איבער דער ברייטער וועלט. אט וואס ער זאגט צווישען אנדערע רעם:

אין דייטשלאנד, ענגלאנד און פראנק־ריך זיינען פיעלע וויכטיגע אינדיסטריען אוועקגענומען געווארען פון פרוואט אונ־טערנעהמער און זיי זיינען איבערגעגעבען געווארען אין די הענד פון די רעגיערונ־גען. אזא שריט וועלכער וואלט אין גע־ערהליך פריעהליכע צייטען בעטראכט געווארען אלס א שרעקליכע סאציאליס־טישע געפאהר, איז אינטער דעם דרוק פון א קריטישען מאמענט פון אלעמען אנער־קענט, און אנשטאט צו זיין א געפאהר איז דיעזער שריט געווען אלס א רעטונג פאר די בעטרעפענדע פעלקער.

וואס אנבעלאנגט דער פראגע וועגען די פעראייניגטע שטאאטען אין פאל פון א מלחמה, הערט צו זיין ווייטער אין זאגט אז עס איז אן אמת אז דער מלחמה איז דורכאיס אונבערעכטיגט. אויב אבער די ארמעען וועלען צוזאמענגעשטעלט ווע־רען דורך קאנסקריפטען, מיר, פערשטעהט זיך, וועלען מיר מוזען געהן צוזאמען מיט אנדערע ביר־גער, איך גלויב ניט אז דיא סאציאליסטען וועלען פרעדיגען דעם גע־נעראל סטרייק אום דאמיט צו שטערען דעם לאנד אין די פארבערייטונגען פאר א מלחמה, און איך גלויב ניט אז אזעלכע סטרייקס זאלען פארקומען. איך, ווייס ניט פון קיין ביישפיעל פון ארגענד וועל בער לאנד, וואו דער גענעראל סטרייק איז בענוצט געווארען צו פערמיידען אדער צו ענדיגען א מלחמה.

ווען אין נארמאלע צייטען זאל די דייט־שע רעגיערונג ארויסגעהן פון איהרע גרע־נעצען און צושטעהען אמעריקאנער לעבען אדער איינענטהום, דאן קען אזא שריט הערען אלס א געדעכטע אורזאכע פאר מלחמה. אבער אין אזא צייט ווי יעצט, ווען דייטשלאנד איז אין א מלחמה פאר לעבען אן טויט, ווען זי שלאגט זיך איפן יאמער און ווענדעט אן אלע מעגליכע מיטען ווען אזא פערצווייפלונג קען נור דיקטירען; אויב אין אזא צייט אין אזא טער אזעלכע בערענגונגען זאל אירגענד ווער פון אונזערע ביר־גער פערלאזען זיין איינענעם הויס וואו ער איז בעשיצט אין פערזיכערט, און זאל זיך אויסלאזען אויפ'ן שלאכט פלאץ און זאל דארטען גע־שעדיגט ווערען, האבען מיר דורך דעם גאך ניט קיין בערעכטיגטע אורזאכע פאר מלחמה. דעמזעלבען כלל וואס מענשען ווענדען אן אין פאל פון א געשלעג אויפ'ן גאס, דארף אויך אנגעווענדעט ווערען אין בעצוג צו א מלחמה. די שטעלונג פון ווי־ליאם הושענינגס ברייען איז די איינציגע לאגישע שטעלונג.

די שטעלונג פון די סאציאליסטען צו מלחמה איז שטענדיג געווען אזעלכע — דעמפפען געגען מלחמה אונטער אלע אומ־שטענדען, און ווען א מלחמה טרעפט אין א לאנד, וועלכע איז ווירקליך אנגעגריי־פען געווארען, אדער וועלכע שטעהט אין א געפאהר אנגעגריפען צו ווערען, דאן געהען מיר אזוי צום פראנט און בעשיצען אונ־זער פאטערלאנד, פונקט ווי עס האבען דאס געטהאן די סאציאליסטען פון בעל־גיען, פראנקריך, דייטשלאנד און עסט־ריך, אין אזעלכע לענדער וואו עס איז ניטא די אנגריפע געפאהר, זאנדערן וואו מען טרעט ארויס אויף מלחמה צוליעב אנ־דערע אורזאכען, אזוי ווי איטאליען און רומעניען צום ביישפיעל, אין אזעלכע לענדער זיינען מיר שטענדיג ארויסגע־טראטען אלס שארפע געגנער פון א פיינד־ליכער שטעלונג. אז ווי עס האלט יעצט הענען מיר זיך גאר קוים פארשטעלען, דאס אמעריקא זאל זיך געפינען אין איר־גענד וועלכע געפאהר אנגעגריפען צו ווע־רען.

מלחמה אין אלגעמיין ניט קוקענדיג אויף די גוטע זייטען וואס קומען צופעליג פון איהר ארויס, איז אבער נאך אלעמען א זעהר ברוטאלער וועג אויף צו שליסטען סכסוכים צווישען פעלקער. עס וואלט פיעל בעסער געווען, ווען די אלע סאציי־אלע רעפארמען וואס וועלען קומען א דאנק דער מלחמה, וואלטען בעסער געקו־מען פיעל שפעטער און לאנגזאמער, אבער דערפאר אויף א מעהר מענשליכען און אמת ציוויליזירטען אופן. אין אויב די ציי־ליזאציאן איז ווירקליך אזוי — אין אויב דערט געווארען פיעל ערגער ווי אין פאר־ריגען. די קונסט האט זיך צוריק אומ־געקהרט אויף דעם געטליכען אליפ — צוריק צו די מזוזן. וואס האבען איהר אויף דער וועלט אראנגעשיקט, דיא קונסט וועלכע איז דער עפאבע פון "רעגעפאנס" געווען א זאך פון דעם לעצטען האנדווערקער. איז איצט פער שלאפען אויף די סטודיאס פון איינצעלנע סקולפטארס פון מאהלערס. דער גענוס פון שענהייט, וועלכער פלעגט אמאל אין דעם גאטישען טעמפעל אדער מיטעלאל־טערליכען שלאס פערא'ינגיגען די גאנצע געזעלשאפט אין אין וואונדערבארען צי־טער פאר דער שענהייט. דיעזער גע־נוס איז געווארען א פריוויליגיע פון אן אבגעזונדערטער גייסטיג ראפיינירטער אריסטאקראטיע. אויף בילדער דעקאראציאנען, גראוויירען סטאטוען איז כמעט ארויפגעלעגט א מאנאפאל פון עסטעטען און אינטעליגענטען פון איין זייט און פון מיליאנערען און מאגיאקען פון דער אנ־דער זייט, די ערשטע האבען אפט מאל גאבעלע געפיהלען און פונקט קשיעגעס. די צווייטע האבען אפטמאהל פונקט הער־צער און משוגענע קאפריזען — אבער אלע קענען זיי, ווען זיי ווילט זיך אנט־לויפען פון דער מאוס'ער ווירקליכקייט, פון איהר גראבען געלעכטער פון איהה הערצרייסענדען געפילדער, פון איהר בע־ליידיגענדען צינזיזם.

זיי אלע קענען אוועקגעהן אהין, וואו עס הערשט די שטילע עהרפורכט פון די קונסט טעמפלען, וואו עס וויקעלט זיך פארגאנדער די פאנאראמא פון בערג און ימים, וואו עס שטייבעלט צו אייך די אויפגעדעקטע צויבערענדע פראכט פון מוזעאומס און גאלעריען.

די פאלקס מאסען קענען ניט און ווי־לען ניט ווייסען פון דיעזען הויבען און גרעסטען פערגעניגען, און זיי, די שא־פער און ליעבהאבער פון קונסט, פעראב־עטען דיעזען המון וואס ארבייט צוליעב עסען און עסט צוליעב ארבייטען. אבער אנשטאט צו ברענגען ליכט הארטען, וואו עס איז פינסטער, קומען זיי אויף דער מאסע פון אויבען אראב און בעטראכטען איהר אלס א דיעגעסט מזיד וואס פער־ברענגט איהר גאנצעס לעבען ארום דיא טעפלעך און שמוציגע פעלער.

און די מאסע צאהלט די די קונסטלער און עסטעטען מיט דאס זעלבע, מיט דער זעלבער קאלטקייט און דער זעלבער פער אכטונג. זי קוקט אויף דיעזע מאלערעס סקולפטארען, אויף דיעזע עסטעטען און ליעבהאבער פון דער שענהייט ווי אויף פאראזיטען, ווי אויף איבריגע מענשען, אויף ליידיגענהער, פאנטאזיא רען און אויסברענגער פון צייט און געלד.

אזוי וואקסט, ניט קוקענדיג אויף דער פערמעהרונג און אויף דער פערגרעסע־רונג פון געזעלשאפטליכע מיזעאומס, די פרעמדקייט און די קאלטסייט צווישען דער שענהייט און דעם אומגעהיגען חמין.

עסטעטיק, בילדער? שענהייט? פרעסקען קאלעקציעס? נאבעלע־נען? סקולפטארען? צי וועלכע שוואריג יאהר? ווער דארף דיעזען לוקס פוס און דיעזע פראכט? צו דיעזע אלע זאכען דארף מען דאך האבען די הון־דייסונג פון דער פארשטעלונגס פראפט. די ערהאבענקייט פון בעגייסטערונג, דעם ראמאנטיזם פון אידעאל און קודס כל דעם געהיימניספולען שטרעבען צו דן וויטע מיסטישע הארזאגען פון דער אונענדליכער שענהייט.

אזעלכע זאכען אין היינטיגע צייטען, ווען אלעס איז טהייער. און מען דארף מאכען א לעבען פאר ווייב און קינ־דער! אזעלכע זאכען אין היינטיגע צייטען, ווען קרעג און צושטערונג זיי־נען געווארען די פאסיר ווערטער פון טאג. קונסט וואס פאר א שייכות מיט דאס איז א סעגזאציע פון דעמעקטיוים. פערזעלס ממזרים, נאקטע מיידלאך און בייזע חלומות.

פאר דער לעצטער צייט קומט פאר אן אלגעמיינע פאלסיפיקאציע פון דער מענשליכער קולטור. אויב אין דער גשמיות'דיגער וועלט גוט מען אייך מאר־נארין אנשטאט פוטער, פערדען פלייש אנ־שטאט סטייק אן פאפיער אנשטאט לע־דער, טהוט מען דאס זעלבע אויך אין דער וועלט פון רוחניות. אנשטאט דעם טראגיזם פון ליעבע דערלאנגט מען אייך א פערצוקערטען גאסען ראמאן, אנשטאט דעם טהעאטער א מישמאש פון אמעריקא־נעם וואדעוויל. אנשטאט דעם רעוואלוצ יאנערען אידעאליזם — די קנאדעיעג פראזען פון דעמאגאגען; אנשטאט בעגייג זען עקסטאז — דעם רויש פון מאדפין און קאקאאין.

וואס איז שייך די קונסט, דאס שאר־פען און דאס גענייסען פון דער פערטער־פערטער שענהייט. איז עס אין היינ־טיגען מעכאנישען גייסטלאזען יאהרהונ־דערט געווארען פיעל ערגער ווי אין פאר־ריגען. די קונסט האט זיך צוריק אומ־געקהרט אויף דעם געטליכען אליפ — צוריק צו די מזוזן. וואס האבען איהר אויף דער וועלט אראנגעשיקט, דיא קונסט וועלכע איז דער עפאבע פון "רעגעפאנס" געווען א זאך פון דעם לעצטען האנדווערקער. איז איצט פער שלאפען אויף די סטודיאס פון איינצעלנע סקולפטארס פון מאהלערס. דער גענוס פון שענהייט, וועלכער פלעגט אמאל אין דעם גאטישען טעמפעל אדער מיטעלאל־טערליכען שלאס פערא'ינגיגען די גאנצע געזעלשאפט אין אין וואונדערבארען צי־טער פאר דער שענהייט. דיעזער גע־נוס איז געווארען א פריוויליגיע פון אן אבגעזונדערטער גייסטיג ראפיינירטער אריסטאקראטיע. אויף בילדער דעקאראציאנען, גראוויירען סטאטוען איז כמעט ארויפגעלעגט א מאנאפאל פון עסטעטען און אינטעליגענטען פון איין זייט און פון מיליאנערען און מאגיאקען פון דער אנ־דער זייט, די ערשטע האבען אפט מאל גאבעלע געפיהלען און פונקט קשיעגעס. די צווייטע האבען אפטמאהל פונקט הער־צער און משוגענע קאפריזען — אבער אלע קענען זיי, ווען זיי ווילט זיך אנט־לויפען פון דער מאוס'ער ווירקליכקייט, פון איהר גראבען געלעכטער פון איהה הערצרייסענדען געפילדער, פון איהר בע־ליידיגענדען צינזיזם.

זיי אלע קענען אוועקגעהן אהין, וואו עס הערשט די שטילע עהרפורכט פון די קונסט טעמפלען, וואו עס וויקעלט זיך פארגאנדער די פאנאראמא פון בערג און ימים, וואו עס שטייבעלט צו אייך די אויפגעדעקטע צויבערענדע פראכט פון מוזעאומס און גאלעריען.

די פאלקס מאסען קענען ניט און ווי־לען ניט ווייסען פון דיעזען הויבען און גרעסטען פערגעניגען, און זיי, די שא־פער און ליעבהאבער פון קונסט, פעראב־עטען דיעזען המון וואס ארבייט צוליעב עסען און עסט צוליעב ארבייטען. אבער אנשטאט צו ברענגען ליכט הארטען, וואו עס איז פינסטער, קומען זיי אויף דער מאסע פון אויבען אראב און בעטראכטען איהר אלס א דיעגעסט מזיד וואס פער־ברענגט איהר גאנצעס לעבען ארום דיא טעפלעך און שמוציגע פעלער.

און די מאסע צאהלט די די קונסטלער און עסטעטען מיט דאס זעלבע, מיט דער זעלבער קאלטקייט און דער זעלבער פער אכטונג. זי קוקט אויף דיעזע מאלערעס סקולפטארען, אויף דיעזע עסטעטען און ליעבהאבער פון דער שענהייט ווי אויף פאראזיטען, ווי אויף איבריגע מענשען, אויף ליידיגענהער, פאנטאזיא רען און אויסברענגער פון צייט און געלד.

אזוי וואקסט, ניט קוקענדיג אויף דער פערמעהרונג און אויף דער פערגרעסע־רונג פון געזעלשאפטליכע מיזעאומס, די פרעמדקייט און די קאלטסייט צווישען

THE AMM NATURAL GAS and GASOLIN CO.
171 YONGE ST., TORONTO
אכט פראצענט פרעפערד דיווידענט שערס
זענען צו פערקויפען לויט דעם היכטיגען ווערטה מיט א רעכט אויף דיווי־דענדען אויף דעם קאמען סטאק, די קאמפאניע קען צאהלען ארום 13 פראצענט. קויפער האבען דאס רעכט איינצוזאהלען זייער פולע איינ־וועסטמענט מיט די דיווידענדען נאך פינף יאהר. בלויז א בעגרענעצטע צאהל איז פאראן צו פערקויפען. דער סטאק וועט זיך פערטאפלען אין פעראלאנגט אנגענטען צו פערקויפען דעם סטאק מען קען מאכען א סך געלד.
אמם נעטשורעל גאז און גאזאליען קאמפ.
171 יאנג סטריט טאראנטא

אן אינוועסטמענט אין מיינס
מעערים פערקויפייז גאלד מיינס
לימיטעד
אין קודצען טעט דער סטאק ווערען אויסגעשטעלט אויף דער ליסטע
שרייבט נאך איינצעלהייטען
S. G. JACKES & CO.
מעמבערס סטאנדארד סטאק עקסטש יינזש
6 קינג סטריט וועסט טאראנטא

מאריס הילקוויט וועגען מלחמה אין די אמעריקאנער סאציאליסטען

אין דער זונטאגדיגער נומער פון "טיימס" איז אפגעדרוקט א זעהר אינטע־רעסאנטער און אויספיהרליכער ארטיקעל איבער דער פראגע ווי אזוי די מלחמה ווירקט אויף דער דערנעהענטערונג פון סא־ציאליזם, ווי אויך וועגען דעם נואם פון א שטעלונג די אמעריקאנער סאציאליס־טען וועלען נעהמען אין פאל אמעריקא זאל דארפען אריינגעהן אויף מלחמה.

אויף דער צווייטער פראגע, ערקלעהרט הילקוויט פשוט און אפען, דאס אויב עס וועט זיין א פראגע פון געהן אלס וואלונ־טירען, וועלען די סאציאליסטען אלס אזעל־כע געוויס ניט געהן. זיי וועלען אבער אין דערזעלבער צייט, זאגט ער, אויך ניט מאכען קיין שטערונגען דער רעגיערונג, און זיי וועלען אויך ניט ערקלעהרען קיין גענעראל סטרייק געגען מלחמה. און ווען די רעגיערונג וועט דארפען געהמען סאלדאטען דורך קאנסקריפשאן (צוואנג) וועלען די סאציאליסטען געהן אין אזעל־כע אלע אנדערע בירגער פון לאנד.

דאס איז בלויז אין קורצען די ערקלעה־רונג פון דעם אנארגעניזירטען פיהרער פון די אמעריקאנער סאציאליסטען, וועגען דער שטעלונג פון זיין פארטיי אלס אזעלכע. עס פערשטעהט זיך אז ער גיט דערביי אן שטארקע מאטיווירונג אין זאגט אהרום איי. יע זעהר אינטערעסאנטע מיטיילונגען, א פאאר פון וועלכע מיר וועלען דא ציטי־רען פאר אונזערע לעזער.

אבער פריהער לאמיר בעסער זעהען ווי אזוי די מלחמה וועט, לויט הילקוויט'ס מיינונג, העלפען פערשפרייטען דעם גע־דאנק פון סאציאליזם איבער דער ברייטער וועלט. אט וואס ער זאגט צווישען אנדער־רעם:

אין דייטשלאנד, ענגלאנד און פראנק־ריך זיינען פיעלע וויכטיגע אינדיסטריען אוועקגענומען געווארען פון פרוואט אונ־טערנעהמער און זיי זיינען איבערגעגעבען געווארען אין די הענד פון די רעגיערונ־גען. אזא שריט וועלכער וואלט אין גע־ערהליך פריעהליכע צייטען בעטראכט געווארען אלס א שרעקליכע סאציאליס־טישע געפאהר, איז אינטער דעם דרוק פון א קריטישען מאמענט פון אלעמען אנער־קענט, און אנשטאט צו זיין א געפאהר איז דיעזער שריט געווען אלס א רעטונג פאר די בעטרעפענדע פעלקער.

וואס אנבעלאנגט דער פראגע וועגען די פעראייניגטע שטאאטען אין פאל פון א מלחמה, הערט צו זיין ווייטער אין זאגט אז עס איז אן אמת אז דער מלחמה איז דורכאיס אונבערעכטיגט. אויב אבער די ארמעען וועלען צוזאמענגעשטעלט ווע־רען דורך קאנסקריפשאן, דאן, פערשטעהט זיך, וועלען מיר מוזען געהן צוזאמען מיט אנדערע בירגער, איך גלויב ניט אז דיא סאציאליסטען וועלען פערדיגען דעם גע־נעראל סטרייק אום דאמיט צו שטערען דעם לאנד אין די פארבערייטונגען פאר א מלחמה, און איך גלויב ניט אז אזעלכע סטרייקס זאלען פארקומען. איך, ווייס ניט פון קיין ביישפיעל פון ארגענד וועל בער לאנד, וואו דער גענעראל סטרייק איז בענוצט געווארען צו פערמיידען אדער צו ענדיגען א מלחמה.

ווען אין נארמאלע צייטען זאל די דייט־שע רעגיערונג ארויסגעהן פון איהרע גרע־נעצען און צושטעהען אמעריקאנער לעבען אדער איינענטהום, דאן קען אזא שריט הערען אלס א געדעכטע אורזאכע פאר מלחמה. אבער אין אזא צייט ווי יעצט, ווען דייטשלאנד איז אין א מלחמה פאר לעבען אן טויט, ווען זי שלאגט זיך איפן יאמער און ווענדעט אן אלע מעגליכע מיטען ווען אזא פערצווייפלונג קען נור דיקטירען; אויב אין אזא צייט אין אזא גר־טער אזעלכע בערענגונגען זאל אירגענד ווער פון אונזערע ביר־גער פערלאזען זיין איינענעם הויס וואו ער איז בעשיצט אין פערזיכערט, און זאל זיך אויסלאזען אין דער זונטאגדיגער "טיימס" איז אפגעדרוקט א זעהר אינטע־רעסאנטער און אויספיהרליכער ארטיקעל איבער דער פראגע ווי אזוי די מלחמה ווי